

இனிமையான குழந்தைகளே, அனைத்து தொடர்புகளையும் விட்டு பரமாத்மாவாகிய என் ஒருவரிடம் யோகம் (நினைவு) செலுத்துவங்கள், அப்போது நீங்கள் என்னுடைய வசிப்பிடத்திற்கு (சிவபுரி) வந்து விடுவிர்கள். கடைசியில் புத்தியில் என்ன இருக்கிறதோ அந்த நிலை அடுத்த பிறவியில் (அந்து மதி சோ கதி) ஏற்பட்டு விடும்.

கேள்வி யார் அமைதி நிலைக்கு செல்வதற்கான முயற்சி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எது பிடிப்பதில்லை?

பதில் அவர்களுக்கு கடிகாரத்தின் சப்தம் கூட பிடிப்பதில்லை. ஏனெனில் தன்னுடைய தேசக்தில் (நிராகார உலகம்) எந்த சப்தமும் இருக்காது. ஆகையால் நீங்கள் சப்தத்தை கடந்த நிலைக்குச் செல்வதற்கான முயற்சி செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் அச்சிரி ஆகி தன்னுடைய கூட தர்மத்தில் நிலைக்க வேண்டும். தந்தையின் நினைவின் கூடவே தந்தையின் உலகத்தை (சாந்தி தாமத்தை) நினைவு செய்ய வேண்டும்.

பாடல்: பக்தர்களின் வேண்டுகோளை கேளுங்கள்...

ஓம்சாந்தி பகவானுடைய மகா வாக்கியம், இது யோக ஆஸ்ரமம் ஆகும், நீங்கள் இங்கே யோகம் செய்வதற்கு அமர்ந்துள்ளீர்கள். பரமாத்மா ஆத்மாக்களாகிய உங்களிடம் இந்த உறுப்புகள் மூலமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இப்போது யாருடைய நினைவில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்? ஆத்மா சொல்கிறது - நான் உள்ளிருக்கும் ஆத்மா தத்தத்வம் (நான் அதுவாக இருக்கின்றேன்) நாம் அனைத்து ஆத்மாக்களும் பரம்பிதா பரமாத்மாவின் நினைவில் அமர்ந்திருக்கிறோம். இந்த யோகத்தை கற்றுக் கொடுத்தது யார்? பகவானுடைய மகா வாக்கியம் - நான் அனைத்து ஆத்மாக்களுடைய தந்தையாவேன், நான் இந்த உடல் மூலமாக உங்களுக்கு யோகம் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஆசிரியராக உள்ளேன். இவர் எனிமையாக புரிய வைக்கின்றார் - எப்போதெல்லாம் அதிகமாக தர்மத்திற்கு நிந்தனை ஏற்படுகிறதோ அப்போது நான் வருகிறேன் என்று சொல்கிறார். இது அதே கல்பத்திற்கு முந்தைய மகா வாக்கியமாகும். மிக சாதாரணமான உடல் மூலமாக மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றேன். கல்பத்தின் முன்பும் இதே மகா வாக்கியத்தை சொல்லி இருந்தேன், அதுவே கீதையாக உருவானது. எப்போது தர்ம நிந்தனை ஏற்படுகிறதோ அதாவது பல தர்மங்கள் வந்து சேர்ந்து விடுகிறதோ அப்போது தேவதா தர்மம் ஓரேடியாக பெயர் அடையாளம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. தேவதா தர்மத்தினர் தன்னை ஹிந்து என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். தேவதைகளை பூஜை செய்தாலும் தன்னை ஹிந்து என்று சொல்லிக் கொள்கின்றனர். தேவதா தர்மத்திற்கு பதிலாக ஹிந்து என்று மாறி விடுகிறது. இதைத் தான் தர்ம நிந்தனை என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்போது அந்தவொரு தெய்வீக தர்மத்தின் பெயர் அடையாளம் மறைந்து விடுகிறதோ, அதற்குப் பதிலாக அநேக தர்மங்கள், மடங்கள் உருவாகின்றன. இது அதே கல்பத்திற்கு முந்தைய கீதை மீண்டும் சொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது பகவானுடைய மகா வாக்கியம், வேறு யாரும் இப்படி சொல்ல முடியாது. அவரே வந்து அதே கீதை மகா வாக்கியத்தை மீண்டும் சொல்லி கொண்டிருக்கிறார். இந்த மகா வாக்கியங்கள் வேறெந்த சாஸ்திரங்களிலும் கிடையாது. கீதையில் பகவானுடைய மகா வாக்கியம் என்று இருக்கிறது. பகவான் அவரே புரிய வைக்கின்றார் - எப்போது பல தர்மங்கள் ஆகி விடுகிறதோ, கலியுகத்தினுடைய கடைசி வந்து விடுகிறதோ அப்போது கல்பத்தின் சங்கமத்தில் நான் வருகின்றேன். ஏனெனில் கலியுகத்தை தமோபிரதானம் என்றும் சத்யுகத்தை சதோபிரதானம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே பரம்பிதா பரமாத்மாவால் படைக்கப்பட்ட தேவிதேவதைகளின் இராஜ்யம் நடைபெறுகிறது. அதுவும் இதே மேடையின் மீது (பூமியில்) தான் நடக்கிறது. வைகுண்டம் வேறெந்த இடமும் அல்ல. இதே பாரதத்தில் தேவி தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. இப்போது மறைந்து போய் விட்டது. பரமாத்மாவை சொல்கின்றனர் - பகவான் ஞானம் நிறைந்தவர், அவர் ஒருவர் தான் ஞானக்கடல், ஆனந்தக்கடல், சுகக்கடல். அவரைத் தவிர வேறு யாரிடமும் இறை ஞானம் கிடையாது. ஆக வேறு யாரையும் ஞானி என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அவர் சொல்கின்றார் - இந்த ஞானத்தை கொடுக்க நான் தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. எது வரை அவரே வந்து ஞானம் கொடுக்கவில்லையோ அதுவரை யாரும் ஞானம் நிறைந்தவராக ஆக முடியாது. அந்த இறைஞானத்தை தான் தத்துவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் மூலம் ஆத்மா தூய்மைப்படுத்தப்படுகிறது.

இப்போது கேள்வி எழுகிறது - நீங்கள் இங்கே எதற்காக வருகிறீர்கள்? நீங்கள் கல்பத்திற்கு மூன்பு போலவே மீண்டும் இறைவனிடமிருந்து இறை ஞானத்தை அடைந்து தூய்மையானவர் ஆவதற்காக

வந்துள்ளீர்கள். இந்த ஞானத்தை அடைவதற்காக இந்த இறை பள்ளிக்கூடத்தில் சேர வேண்டும். வேறு யாரும் இறை ஞானத்தை கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் (உலகத்தார்) சொல்கிறார்கள் -நம் அனைவருக்குள்ளும் இறைஞானம் இருக்கிறது என்று. என்ன ஞானம் இருக்கிறது? ஈஸ்வரன் சர்வ வியாபி என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால் பரமாத்மா சொல்கிறார் - இது பொய்யான ஞானம், நான் சர்வ வியாபி அல்ல. நான் என்னவாக இருக்கிறேன், எப்படி இருக்கிறேன் என்று குழந்தைகளாகிய உங்கள் முன்பு வெளிப்படையாக இருக்கின்றேன். எதுவரை நான் என்னுடைய ஞானத்தை நானே வந்து சொல்லவில்லையோ அதுவரை என்னை யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. மேலும் யாரும் என்னிடம் வந்தடைய முடியாது. ஆகையால் நான் வர வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் நான் கல்பத்தின் சங்கமத்தில் வருகின்றேன், அவ்வளவு தான். எப்போது நான் வருகின்றேனோ அப்போது இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தத்துவ ஞானிகள், சாதுக்கள், மகாத்மாக்கள் நிறைய பேர் இருக்கின்றனர், அவர்களும் இந்த ஞானத்தைத்தான் கொடுக்கின்றனர் - நாம் அனைவரும் பரமாத்மாக்கள் ஆவோம் என்று சொல்கின்றனர். இப்போது ஒருபுறம் சொல்கிறார்கள் - பரமாத்மா ஒருவரே, மறுபுறம் அவர்களுடைய பல வழிகள் உள்ளன. இப்போது எதை ஏற்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இறைவன் வழி கொடுக்கவில்லை அல்லவா. ஒருபுறம் இறைவனுடைய ஒரு வழி, மறுபுறம் இத்தனை பல வழிகள், அப்போது பரமாத்மா சொல்கிறார் - இந்த அனைத்து வழிகளையும் அழித்து ஒரு வழியை ஸ்தாபனை செய்ய நான் வர வேண்டியுள்ளது. கல்ப கல்பத்திற்கான என்னுடைய இந்த நிகழ்ச்சி அனாதி (முதலும் முடிவுமற்ற) நாடகத்தில் பதிவாகியுள்ளது. மற்ற இராஜாக்கள் போன்றோர் எட்டு அல்லது பத்து நாட்களுக்கான நிகழ்ச்சி வைக்கின்றனர். ஆனால் பரமாத்மாவின் கல்ப கல்பத்திற்குமான நிகழ்ச்சி அனாதி (முதலும் முடிவுமற்ற) கீதையில் பதிவாகி இருக்கிறது. பிரம்மா என்ற மறைமுகமான வேடத்தில், பிரம்மாவின் உடலில் வந்து சொல்கிறார் - நான் கிருஷ்ணபுரியை ஸ்தாபனை செய்கின்றேன், அங்கே தெய்வீகமான தேவி-தேவதைகள், இராஜா-ராணி மற்றும் பிரஜைகள் இருப்பார்கள். அதை ஸ்தாபனை செய்த பிறகு கிருஷ்ணரின் ரூபத்தில் அங்கே பிறப்பெடுக்கிறார். இதை மிக தெளிவாகச் சொல்கிறார் - இப்போது அதே கீதையின் பாகம் மீண்டும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, மரணம் முன்னால் நிற்கிறது, ஆகையால் அனைத்து தொடர்புகளையும் துண்டித்து பரமாத்மாவாகிய என் ஒருவன் மீது யோகம் செலுத்துங்கள். அப்போது கடைசியில் புத்தியில் என்ன உள்ளதோ அந்த நிலை உருவாகும், நீங்கள் என்னுடைய இருப்பிடத்திற்கு வந்து விடுவீர்கள். பரமாத்மா இந்த உடலில் அமர்ந்து தன்னுடைய குழந்தைகளாகிய ஆத்மாக்களிடம் சொல்கிறார் - இனிமையான குழந்தைகளே, நான் என்னுடைய அனாதி நிகழ்ச்சியின்படி வந்திருக்கின்றேன். இப்போது அழிவு முன்னால் நிற்கிறது, ஆகையால் தந்தையாகிய என் மீது யோகம் செலுத்துங்கள், மற்ற அனைத்து சம்மந்தங்களையும் மறந்து விடுங்கள். அதாவது அனைத்து தீபங்களையும் அனைத்து ஒரு தீபத்தை ஏற்றுங்கள். அப்போது நான் உங்களை பாவங்களிலிருந்து விடுவித்து என் கூட அமர்த்தி கொள்வேன். இந்த உடல் மூலமாக சுயம் பரமாத்மா பேசிக் கொண்டிருக்கிறார், எவ்வளவு எளிமையாக புரிய வைக்கிறார், வீட்டிற்கு சென்றாலும் யோகம் செலுத்துங்கள் என்று சொல்கிறார். அனைவரும் திரும்பி சென்றே ஆக வேண்டும். வெறும் வயதானவர்கள் மட்டும் செல்வார்கள், குழந்தைகள் இங்கேயே இருந்து விடுவார்கள் என்பது கிடையாது. பாருங்கள், ஜப்பானில் அனுகுண்டு போட்டதும் சிறியவர்கள் பெரியவர்கள், விலங்குகள், பறவைகள் அனைத்தும் இறந்தனவா? அல்லது வயதானவர்கள் மட்டும் இறந்தார்களா? இது ஒரு சிறிய ஒத்திகை நடந்தது. இப்போது மிகுந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் அல்லவா. அனுகுண்டுகள் தயாராக இருக்கிறது, வரலாறு கண்டிப்பாக திரும்பவும் நடக்கும். ஆகையால் நீங்கள் பரமாத்மாவாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள், வேறு யாரையும் அல்ல. மீராவுக்கு ஒரு கிரிதரின் நினைவு இருந்தது, மற்ற அனைத்து சமுதாய மரியாதைகளையும் துறந்து விட்டார். அதேபோல நீங்கள் பரமாத்மாவாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள், மற்றபடி மாமா, சித்தப்பா யாரெல்லாம் நினைவுக்கு வருகிறார்களோ அதை சந்தியாசம் செய்யுங்கள். இவை யனைத்தும் கலியுகத்தின் பந்தனங்கள். நீங்கள் என்னிடம் யோகம் செலுத்துவதன் மூலம் தான் என்னை அடைய முடியும். எப்போது தன்னை குழந்தையாக புரிந்து கொள்கிறீர்களோ, அப்போது பாபாவிடம் யோகம் செலுத்துவார்கள், அப்போது தான் அந்த குஷியும் கிடைக்கும். ஆனால் தலைக்மோன (தவறான) யோகம் செலுத்தினால் அந்த குஷி வராது. இங்கே நிறைய பேர் வருகிறார்கள், எங்களுடைய மனம் கட்டுப்படுவதில்லை, அந்த ஆனந்தம் வருவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனந்தக் கடலோ பரமாத்மா ஆவார். அவரிடம் யோகம் செலுத்தவில்லை என்றால் ஆனந்தம் எப்படி வரும்? பழைய கர்மங்களின்படி அனைவருக்கும் தத்தமது புத்தி கிடைத்திருக்கிறது. இதில் பரமாத்மா

என்ன செய்வார்? பரமாத்மா அனைவருக்கும் ஒன்றாக படிப்பிக்கிறார், சிலர் இங்கேயே படித்து பிறகு படிப்பிக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். சிலர் முதல் பாடத்திலேயே குழம்பி போய் இருக்கிறார்கள். இது கூட புத்தியில் ஏற்படும் அற்புத விசயம் ஆகும். வகுப்பில் கூட சிலர் முதல் நம்பாரில் வருகிறார்கள், சிலர் தோல்வி அடைகிறார்கள் ஏன்? ஏனெனில் புத்தியின் ஆதாரத்தில் அனைத்தும் இருக்கிறது. இதில் பரமாத்மா என்ன செய்வார்? அனைவருடைய புத்தியையும் கூர்மையாக்கி விட்டால் அனைவரும் முதல் நம்பாரில் வந்து விடுவார்கள். யார் மீதாவது கிரகச்சாரம் பிடிக்கிறது என்றால் எவ்வளவு தான் மருந்து சாப்பிட்டாலும் அது பலன் தராது. மேலும் எப்போது நோய் இறங்கும் நேரம் வருகிறதோ, அப்போது களி மண்ணால் கூட நோய் சரியாகி விடுகிறது. எப்போது சமயம் வருமோ, அப்போது இந்த கருத்துக்கள் யாருடைய புத்தியிலாவது தூண்டப்படும். இப்போது நிறைய பேர் கேட்பதில்லை, போகப்போக கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இதில் நாம் திருப்தியாக இருந்து விட வேண்டும். பரமாத்மா வருவது-போவது, ஞானம் சொல்லும் வழியே தனிப்பட்டதாகும்.

அடுத்த முரளி - ஓம்சாந்தி கடிகாரச் சப்தம் கூட தேவையில்லை. ஏனெனில் இப்போது நம்முடைய வயோதிக (வானபிரஸ்த) நிலை, அதாவது பேச்சைக் கடந்த நிலையாகும். நாம் பேச்சைக் கடந்து நிராகார உலகத்திற்கு செல்கிறோம். அங்கே ஆத்மாக்கள் இருப்பார்கள், அங்கே பேச்சு இருக்காது, அங்கே மேலான அமைதி இருக்கும். அந்த அமைதி நிலையை அடைவதற்கான முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகையால் சப்தம் பிடிப்பதில்லை. அந்த நம்முடைய தேசத்தில் சப்தம் இருப்பதில்லை. ஆகையால் வானபிரஸ்த அதாவது பேச்சைக் கடந்து செல்வதற்கு நாம் முயற்சி செய்கின்றோம். வானபிரஸ்தம் என்பதன் அர்த்தமே நிர்வாண (உடலற்ற) தேசத்திற்கு செல்வதாகும். அங்கே நீங்களும் நானும் உலகின் அனைத்து ஆத்மாக்களும் வசிக்கின்றார்கள். இந்த சாகார உலகம் நடிப்பை நடிப்பதற்கான மேடையாகும். மற்றவர்கள் நடிப்பில்லாமல் அங்கே இனிமையான அமைதி இல்லத்தில் சென்று வசிக்கிறார்கள். இந்த சாகார விளையாட்டு ஆகாய தத்துவத்தில் நடக்கின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நம்முடைய தேசம் மகா தத்துவத்தில் இருக்கிறது. அது மிகுந்த தூர தேசமாகும். யார் அந்த அமைதியான தேசத்தின் மீது யோகம் செலுத்திக் கொண்டு நினைவு யாத்திரையில் அமர்ந்துள்ளார்களோ அவர்களுக்கு கடிகார சப்தம் கூட பிடிப்பதில்லை. இது தான் தன்னுடைய உண்மையான சுய தர்மத்தில் நிலைப்பது - அதாவது அசர்வியாகி இருப்பது அதாவது தன்னுடைய தந்தை யின் தேசத்தை தந்தையின் கூடவே நினைவு செய்வது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் நம்முடைய தந்தை அந்த தூர தேசத்தில் வசிக்கக்கூடியவர், அங்கிருந்து இந்த மாற்றான் தேசத்திற்கு வருகின்றார். மாற்றான் தேசத்திற்கு என் வருகின்றார்? தன்னுடைய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்ய மறைமுகமான வேடத்தில் வருகின்றார். அவருடைய பாகமே மறைமுகமானது. இது உங்களுடைய பழைய உடலாகும். பரம்பிதா பரமாத்மா சொல்கின்றார் - நான் கூட பழைய உடலில் இந்த பழைய உலகத்தை அழித்து புதிய தெய்வீக உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வரவேண்டி இருக்கிறது. ஆக பழைய வீட்டிற்கு யார் வருகிறார்களோ, அவர்கள் கண்டிப்பாக பழைய உடல் தான் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் அல்லவா. இங்கே புதிய தெய்வீகமான உடல் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? ஆக இது கூட இவருடைய பழைய உடல், இந்த உடல் மூலம் பூர்வீகரித்து கிடைக்கும்? ஆக இவருடைய பழைய உடல், இந்த உடல் மூலம் பூர்வீகரித்து கிடைக்கும்? ஆக இவரிடம் யார் வருகின்றார்களோ அவருக்கு முதலில் அந்த வைகுண்டத்தின் சாட்சாத்காரம் ஏற்படுகிறது. வைகுண்டத்தின் குழந்தைப்பருவ லீலை, ராசலீலையை பார்க்கின்றார்கள். அதாவது விஷ்ணுவின் சாட்சாத்காரம் பார்க்கின்றார்கள். ஏனெனில் பரமாத்மாவின் சாட்சாத்காரம் பார்த்தால் அது என்னவென்று அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவர் பரமாத்மாவா இல்லையா என்று கூட அந்த தந்தையைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. பூஜை செய்தாலும் யாரும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. பரமாத்மா சளவியாபி என்று சொல்லி விடுகின்றனர். ஆக அனைவரும் பரமாத்மா ஆகி விட்டார்கள். மற்றபடி சிவலிங்கத்தின் காரியம் என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாது. அவர் நம்முடைய பரம்பிதா ஆவார். அவர் வந்து ஸ்தாபனை-பாலனை-விநாசம் செய்வதற்காக மூன்று ரூபங்களை எடுக்கின்றார் என்பது தெரியாது. அவர் இந்த நேரத்தில் வந்து தன்னுடைய தொழில் என்னவென்று சொல்கிறார். மேலும் சொல்கிறார் - யாருக்கு வைகுண்டத்தின் எஜமானனின் வாரிச ஆக வேண்டுமோ அவர்கள் வந்து என்னுடைய இராஜ்யத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். அவர் வருவதே அனைத்து அழுக்கான ஆத்மாக்களையும் தூய்மைப்படுத்துவதற்காகத் தான், இதன் மூலம் இயற்கையும் தூய்மையாகி விடுகிறது. அங்கே ஆத்மாக்கள் கூட தூய்மையாக இருப்பதால் 5 தத்துவங்கள் கூட தூய்மையாக இருக்கிறது. அந்த உலகமே தெய்வீக உலகம், பிறகு என்ன இருக்கிறது? இந்த

நேரம் அந்த தெய்வீக உலகத்தின் தத்துவம் மறைந்து விட்டது. இங்கே தெய்வீக உலகம் இருந்தது என்றே யாருக்கும் தெரியாது. மேலே ஆகாயத்தில் தேவதைகள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய சித்திரம் இங்கே இருக்கிறது, வரலாறு இங்கே இருக்கிறது. ஆக கண்டிப்பாக இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த உலகம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஒருபோதும் பிரளயம் ஏற்படுவதில்லை. விநாசம் ஏற்படும்போது அனைத்து ஆத்மாக்களும் சென்று விடுகிறார்கள். மற்றபடி இங்கே தெய்வீக தர்மம் ஸ்தாபனை ஆகிறது. தானியம் இருக்கிறது என்றால் அனைத்தும் சாப்பிடப்படுவதில்லை, நிறைய சாப்பிடப்படுகிறது கொஞ்சம் நிலத்தில் விதைப்பதற்காக எடுத்து வைக்கப்படுகிறது. இல்லையெனில் விதை எங்கிருந்து வரும்? பிரளயம் ஏற்பட்டு விட்டால் தானியங்களும் அழிந்து விடும். பிறகு விதைப்பதற்காக தானியம் எங்கிருந்து வரும்? ஆக தானியங்கள் கூட அனாதி (முதலும் முடிவுமற்றது) ஆகும், மனிதர்களும் அனாதி ஆவார்கள். பரமாத்மா கூட கொஞ்சம் விதைகளை காப்பாற்றி வைத்து மற்ற அனைவரையும் அழைத்து செல்கிறார். அதன்மூலம் பிறகு உலகம் விருத்தி அடைகிறது. நான் பல தர்மங்களை அழித்து ஒரு தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றேன் என்று பரமாத்மா சொல்கின்றார். மற்றபடி நான் பிரளயத்தை உண்டாக்குகிறேன் என்று சொல்வதில்லை. இது அனைவரின் கடைசி பிறவியாகும். பிறகு மரணலோகத்தில் யாருக்கும் இனி பிறவி ஏற்படாது. அனைவரும் சென்று விடுவார்கள். அதில் கொஞ்சம் விதைகள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. அதன்மூலம் சிறிது சிறிதாக அதிகரித்து திரேதா யுகத்தின் கடைசி வரை 33 கோடி தேவி தேவதைகள் உருவாகிறார்கள். பிறகு அடுத்து தர்மத்தினர் வரிசைக்கிறமாக வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதிலும் மெது மெதுவாக விருத்தி ஏற்படுகிறது, இந்த நாடகத்தின் இரகசியத்தைக் கூட உங்களுக்கு அனைத்து சக்திகளும் நிறைந்த தந்தை தான் வந்து சொல்கின்றார். ஆகையால் இதை இறை ஞானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேறு எங்கும் இந்த ஞானம் உங்களுக்கு கிடைக்காது. எவ்வளவு தான் சுற்றி திரிந்தாலும் யாருக்கும் இந்த ஞானத்தைப் பற்றி தெரியாது. அது இந்த நேரம் தான் உங்களுக்கு இங்கிருந்து கிடைக்கிறது. இங்கே பரமாத்மா தன்னுடைய தெய்வீக மரத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார், பரமாத்மா சொல்கிறார் - என்னுடைய ராயல் (ஸஸ்வரிய) வம்சத்தில் வரவேண்டுமெனில் இந்த உடலை எனக்கு பலியாக்கி விடுங்கள். அப்போது நான் என்னைப் போல உங்களை தூய்மையாக்கி வைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். பாபா இப்போது வந்திருக்கின்றார், மீண்டும் கல்பத்திற்கு பிறகு வருவார் என்று தெரிந்திருக்கிறீர்கள். அவ்வப்போது வந்து கொண்டிருக்க மாட்டார். நான் உங்களை தூய்மையாக ஹோலியாக ஆக்க வந்துள்ளேன். விகாரமற்றவர் களையே ஹோலி (தூய்மையானவர்கள்) என்று சொல்லப்படுகின்றது. மற்றபடி இந்த பீடி, மது போன்றவை அருந்துபவர்களை ஹோலி என்று சொல்ல முடியாது. உங்களுக்கு பாபா குருவாக ஆகி படிப்பிக்கின்றார், தந்தையாக ஆகி பராமரிக்கவும் செய்கின்றார். உங்களுக்கு இவரிடமிருந்து இரட்டை சகம் அதாவது ஆசீர்வாதம் கிடைக்கிறது. குருவினுடைய மற்றும் தந்தையினுடைய ஆக இருவருடைய ஆஸ்தியையும் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சளவ சக்திகள் நிறைந்த பாபா இந்த உடல் மூலமாக உங்களுடைய ஸ்தால பராமரிப்பு மற்றும் சூட்சம பராமரிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் சொல்கின்றார் - இவர் மீது பலியாகுங்கள். அப்போது ஞான அமிர்தத்தால் தூய்மையாக்கி அழைத்துச் செல்வார், இதைத் தான் வாழ்ந்து கொண்டே இறப்பது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மிக இனிமையான மரணம் ஆகும். இதன்மூலம் நீங்கள் உங்களுடைய உண்மையான தந்தையின் மடியில் வந்து விடுகிறீர்கள். எவ்வளவு நன்றாகப் புரிய வைக்கின்றார், எவ்வளவு புரிய வைக்கின்றார். மேலும் சொல்கிறார் - மன்மனா பவ, மத்யாஜி பவ. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்.

1. வைகுண்டத்தின் சக்ரவர்த்தியின் வாரிக ஆவதற்காக இங்கே குழந்தையாகி சம்பூர்ண நிர்விகாரி ஆக வேண்டும்.
2. ராயல் (அரச) வம்சத்தில் வரவேண்டுமெனில் இந்த உடலை பரமாத்மாவுக்கு பலியாக்கி தந்தைக்கு சமமாக தூய்மையானவர் ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: தேகு உணர்வின் (வியக்த) கவர்ச்சியிலிருந்து விலகி உடலற்ற (அவ்யக்த) ஸ்திதியின் அனுபவம் செப்பக்கூடிய அளவிற்கு பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக.

விளக்கம்: குடும்பத்தில் இருந்தபடியே பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆவதற்காக எண்ணத்திலும் கூட எந்த சம்மந்தத்திலும் அல்லது தன்னுடைய தேகத்தில் அல்லது பதார்த்தங்களில் கவர்ச்சியில் மாட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. எண்ணத்திலும் கூட எந்த பந்தனமும் கவர்ச்சிக்கக்கூடாது, ஏனெனில் எண்ணத்தில் வந்தால் அதன் பிறகு காரியத்திலும் வந்துவிடும். ஆகையால் தேகு உணர்வில் வந்தாலும் தேகு உணர்வின் கவர்ச்சியில் வரக்கூடாது. அப்போது தான் விலகிய மற்றும் அன்பான ஸ்திதியின் அனுபவம் செப்ப முடியும்.

கலோகன்: தந்தையின் உதவியை அனுபவம் செப்ப வேண்டுமென்றால் எல்லைக்குட்பட்ட ஆதாரங்களின் உதவியை விட்டுவிடுங்கள்.